

Publicerad 2006-07-24 01:55 av Andreas Safer

Slungar och Faller

För varje David
som Dräper sin Goliat
Går hundra som slungar och faller.
Dårar som kunde blitt hjältar
Eller hjältar som brann och försvann

Du var den Sten
som svek och skråmade jätten.
Jag var dess slungande Hand.
En dåre som levt för att leva
Tills jag upplevt och levt
genom allt

Så upp tornar skuggan mot pojken.
Medan stenen förblir blott en sten.
En pojke att krossas av jätten
En av hundra som slungat
sin sten

Fråga mig aldrig
varför han slutat skratta
varför näven är sårig och slapp
Här hedras inga tursamma jävlar
...inga blodiga sår utan rapp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Andreas Safer med Poeter.se id #5484 innehar upphovsrätten